

det ikke længere. Forsvarsministeren maa ikke forstaa det saadan, at Statsrevisionen handler ud fra personligt og politisk Fjendskab til ham, thi Statsrevisionen har i Henhold til Grundloven en Pligt til at se nogenlunde efter, hvorledes Budgettet følges. Jeg vil selvfølgelig ikke paa nogen Maade dække over, at jeg selv i særlig Grad er interesseret i Spørgsmaalet om, hvordan man overholder Budgettet for § 22, idet jeg mener, at der paa den Konto smides alt for mange Penge ud, og at man derfor maa gøre, hvad man kan, for at begrænse dette til, hvad der er lovlighjemlet.

Saa siger den højtærede Forsvarsminister — og det forekommer mig ogsaa at være en ganske flot Bemærkning —, at han mente, at det ikke var nødvendigt at søge at faa en Ompostering paa Tillægsbevillingsloven. Overskridelsen paa 57,000 Kr. havde intet at sige; det hele drejede sig om en Ompostering paa Tillægsbevillingsloven. Jeg synes, som sagt, det er en ganske flot Bemærkning. Statsrevisionen har krævet, at han skulde have Lovhjemmel for den Bevilling, og her er ikke Spørgsmaal om Ompostering. Det lader til, at den højtærede Forsvarsminister vil gøre sig al Ulejlighed for at gøre det hele saa smaat som paa nogen Maade muligt. Det skal ikke lykkes ham, han sidder nu en Gang i Saksen, og han skal faa Lov til at blive siddende.

Til Slut skal jeg endelig gøre et Par Bemærkninger med Hensyn til, hvad Statsrevisionen har skrevet om Forsvarsministerens Administration af Anmærkningen, den berømmelige Anmærkning, som blev vedtaget i 1905, og som vi har haft paa Finanslovene for 1905—06, 1906—07 og 1907—08 og dernæst i den 3-aarige Periode 1908—09, 1909—10 og 1910—11. Nu er vi færdige med den, en Anmærkning, hvis Gang gennem Livet og hvis Resultater ikke er videre glørværdige. Man tjente lidt ved den de første 3 Aar, et Aar tror jeg 67 Kr. — det var heller ikke saa lidt —, et andet Aar 32 Kr. og det tredje Aar 23 Kr.

Men nu er det alligevel, takket være den højtærede Forsvarsminister, endt med, at Balancen bliver daarlig, fordi den højtærede Forsvarsminister har brugt denne Anmærkning paa en saadan Maade, at der er gaaet mange flere Penge til, end der maatte. Denne Anmærkning kom efter en Ændring, som blev sat ind af Folketinget, til i Slutningen at lyde saaledes: „.....naar den samlede Hovedsum af de nævnte Konti ikke overskrides”; man maatte altsaa gerne bytte om paa Beløbene indenfor disse Konti

F, G, K, L, M, og O og indenfor deres enkelte Underkonti. Det kunde man gøre, som man vilde, tage lidt fra det ene Sted og lægge det til det andet; det gjaldt blot om, som det krævedes fra dette Ting — saa vidt jeg erindrer, var det den højtærede Landbrugsminister, der var Ordfører for denne Ændring —, at den samlede Hovedsum af de nævnte Konti ikke overskredes. Nu siger den højtærede Forsvarsminister: Ja, der er sket Overskridelse paa Konto K. — til Skrivematerialier og saadant noget — og paa Konto M. — til Skatter og Afgifter, o. s. v. Men hvad! Det har ikke noget at sige; det er vi saa vant til, det er ogsaa sket i de foregaaende Aar. Ja, det er rigtigt nok, at der da er sket — kan man kalde det Overskridelser? Der er paa disse Konti brugt flere Penge end bevilget; men Hovedspørgsmaalet er, om man har holdt den samlede Hovedsum af disse Konti indenfor den givne Ramme, og det drejer sig ikke om, hvorvidt der er brugt lidt mere eller mindre paa den ene eller anden Konto. Nu indrømmer jeg, at der før er sket Overskridelser paa de nævnte Konti, men disse har været hjemlede. I Finansaaet 1909—10 er der imidlertid ogsaa sket en Overtrædelse af det Paalæg: Den samlede Hovedsum af de nævnte Konti maa ikke overskrides, idet der paa Statsregnskabet for 1909—10 er en Overskridelse af Beløbene paa disse Anmærkningskonti paa 1,020 Kr. Den højtærede Forsvarsminister tager nu fejl, naar han siger, at herpaa har Statsrevisionen ikke gjort opmærksom; thi dersom den højtærede Minister vil slaa op i Betænkningen for 1909—10 Side 418, vil han finde, at Statsrevisionen der gør gældende, at der er forefaldet en saadan Overskridelse. Det er ikke meget, det drejer sig om; det er noget; men naar vi tænker paa, at de 6 Konti, der er Tale om her, indeholder Bevillinger til et samlet Beløb af omtrent $2\frac{3}{4}$ Mill. Kr., er en Overskridelse paa 1,020 Kr. naturligvis ikke meget at tale om. Saadan var Forholdet i Fjor, men i Aar er Overskridelsen vokset op til 34,000 Kr., og saa maa den højtærede Forsvarsminister virkelig have Statsrevisionen undskyldt, naar den siger: Det kan ikke gaa, det maa han ikke. At der et Aar har været en Overskridelse paa 1,020 Kr., er en Ting for sig; men naar der sker en Overskridelse som denne paa Regnskabet for 1910—11, kan vi ikke andet end anholde den.

Og lad mig saa til Slutning sige en Ting til. Det har forbausset mig noget — Sagen har forøvrigt været fremme i Bladene —, at man med Hensyn til Anmærk-